

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 3

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
22 Ianuarie 1938

Isus vine!

de Petru Truța

„A venit învățătorul și te caută”.
Ioan 11:28.

Isus a venit

Peste casa iubită din Betania s'a lăsat un nor întunecat de durere. Lazar, prietenul lui Isus, a murit. Marta și Maria plâneau pe fratele lor dispărut. Multe rudeni, prieteni și cunoscuți au venit dela Ierusalim să le mângâie! Casa în care a luminat fața lui Hristos, este învăluită acum în ceață. Nu se mai aud cuvintele vieții, ci vaelele deznădăjduite pentru cel mort.

Între Lazar și între cei vii s'a așezat un adânc neguros. El a plecat pe calea enigmelor, dincolo de hotarul morții. În urma lui au rămas lacrimile și jalca. Nici o punte între casa din Betania și noua Împărăție la care sufletul lui a sburat. Să nu mai fie nimeni care să mai poată aduce speranță pentru cei cu sufletele zdrobite? Casa era plină; totuși, cineva lipsea de acolo. Și El a venit. Era Prietenul cel Mare. Marta a alergat în taină la sora ei și i-a spus: „Marie a venit învățătorul și te cheamă”.

Isus vine în timpuri de criză, în timpuri grele.

Când durerea Mariei și a Martei a fost mai mare, atunci a bătut la ușă Isus. El vine sigur! Poate ele și-au pierdut speranța. Arecuseră 4 zile de când și-au îngropat fratele lor. Isus a venit! Există undeva un strigăt de durere? Isus vine! Nu desnădăjduiți. Samariteanul milostiv va avea grijă. Prietenul cel adevărat este atunci mai aproape. Mâna cea revăzută a Doctorului cel Mare va ajunge și la tine. El poate să te învie și dintre morți.

Să ne gândim un moment la camera cu ușile încuiate. Înăuntru erau 10 oameni cu inimile tremurânde. Dușmanii lui Dumnezeu au omorât pe Domnul lor și ei stau acum îngroziți, așteptând deslegarea marelui enigme. Niște mâini mi-loase L-au luat după cruce și L-au pus în mormântul unui străin. O piatră mare a fost așezată peste el. Sulițele solda-

rilor viteji ai Romei, străluciau în bătaia luminei lunii, peste mormântul blândului Om din Nazaret. S'a tras cortina și un „sfârșit” a răsunat între cer și pământ. Iar cei 10 stau ascunși, închiși, cu inimile pline de frică.

„Pentru ce sunteți tulburați?” a răsunat glasul învățătorului lor înmormântat. „Eu sunt, pipăiți-Mă și vedeți”, „Eu sunt cel dintâi și cel de pe urmă, cel viu”. Isus a venit încă odată.

Isus a venit în timpul cel mai critic al Istoriei. Împărăția cea mare a Romei aștepta momentul prăbușirii. Puterea ei a fost așezată pe masele mari de sclavi. Avera ei a fost strânsă de mâinile milioanelor de desmoșteniți. Luxul și decadența, destrăbălarea și crimele, războaiele fără de sfârșit au fost semnele învedereate ale unui declin fatal.

Filozofia, religia și morala greacă n'au avut ce oferi celui sărman și neștiutor. Ideia de drept și etică a fost formulată prin forță și baionetă. Cei mulți și slabi au fost sacrificați pentru cei puțini și tari. Valoarea omului era egală cu valoarea averii sau puterii sale.

Atunci a venit Isus! Nu pentru ca să fie servit, ci ca să servească. S'a coborât ca să înalțe pe alții. A hrănit pe mulți, El însuși flămânzind! A însetat, dar a deschis izvoare de ape vii pentru inimile oamenilor.

„Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce ați văzut și auzit — a zis El —: orbii văd, schiopii umblă, leproșii sunt curățiți, surzii aud, morții învie și săracilor li se propovăduiește Evanghelia”;

— Ce-ar fi fost dacă Isus nu ar fi venit?

— Nu am avea „Cartea Vieții” — isvorul puterii și bucuriei, balsamul inimii. N'am avea biserică. N'am avea orfelinăte. N'am avea cântări de biruință și slavă. N'am avea Crăciun. N'am avea Paști. N'am fi fericiți... N'am avea pace și mântuire. Am fi fără nici o speranță, apropiindu-ne cu teamă de fiecare clipă, în-

groziți în fața morții! Slăvit fie numele lui Dumnezeu, pentru că Isus a venit.

Isus vine

Câteodată El vine prin porți închise. Câteodată El vine ca înaintea lui Pilat. Uneori vine peste valurile spumegânde ale apelor, spre cei ce sunt în naufragiu; alteori peste vărfurile și văle munților ca să-și găsească mielșelul rătăcit. Intr'o zi îl vedem pe Isus venind în casa lui Petru, la căpătâiul soacrei sale. Intr'altă zi îl vedem venind spre Nain, înconjurat de ucenicii Lui și de mult popor. Două cortegii se întâlnesc față în față. Din cetate venea o mulțime mare și cu o sărmană, văduvă plângându-și singurul ei fiu; iar spre cetate înainta cortegiul vieții și însuși Domnul vieții mergea în fața lor. Isus vine! El întoarce la viață pe acest fiu așa de scump mamei sale.

Uneori Isus vine în zorii dimineții, de la locurile Sale de retragere, gata să te ajute în nevoile tale. Alteori vine pe 'nserate, bătând la ușe, căutând un adăpost. Cunoști tu pe acest străin din Galileea?

„Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la ei, voi cina cu el și el cu Mine”. Apoc. 3:20.

El vine la tine în numele lui Dumnezeu. Evanghelistul Matei scrie însăși mărturia lui Isus: „Eu am venit în numele Tatălui Meu, și nu mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi”.

Cineva a zis: „Dacă vei chema pe Confucius (Profetul din China) el nu va veni; dacă vei chema pe Buda (Profetul din India), el nu va veni; dacă vei chema pe Mahomed (Profetul din Meca), el nu va veni; cheamă pe Isus, Profetul din Nazaret și El va veni!”

Este o ușă însă, prin care Isus nu poate intra, ușa închisă a inimii tale. Nu vrei să deschizi pentru Isus? Toți vin la tine să-ți ia ceva. Isus vine să-ți dea ce-

(Continuare în pag. 3-a).

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 3. 22 Ian. 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4.

DELA REDACȚIE

Ne mai trebuie abonamente. Pentru cu FARUL SAPTĂMĂNAL să aibă un mare succes, avem nevoie de încă multe abonamente. De aceea apelăm la ostașii FARULUI să nu pună armele jos. Timpul bun de făcut abonamente ține până la 1 Martie. Deci lupta noastră trebuie să meargă înainte!

Nu ne trimiteți adrese fără bani, căci nu expediem foile decât după primirea banilor. Această-i ca legea Mecilor și a Perșilor, care nu se schimbă. Acest lucru le sună și fraților seminaristi. Și ei sunt rugați să trimită banii odată cu adresele.

O multime de frați săraci ne roagă să le trimitem foile în dar, căci nu le pot plăti. Însă odată cu scoaterea săptămânală a foii noastre, lucrul acest ne costă mulți bani, și FARUL e încă sărac. De aceea ne vom bucura dacă se vor găsi ceva frați boguți la buzunar și la inimă, cari vor plăti abonamente pentru cei săraci.

Nu publicăm apeluri pentru ajutorarea unei singure persoane oricine ar fi ea. Biserica din care face parte și bisericile din jur pot și trebuie să ajute orice persoană care e în suferință și lipsă.

Foia BAPTIST STANDARD din statul Texas, America, are 50.000 de abonamente. La ultima conferința baptistă din acest stat au hotărât să lupte să adune pentru această foaie, 100.000 abonamente.

PENTRU RIDICAREA CASEI DE RUGĂCIUNE între leproși s'au primit următoarele sume: Soc. Femeilor din Oprișeni 48 lei. Bis. Baptistă din Poeni 52 lei. Bis. Baptistă din Caransebeș 600 lei. Dela mai multe biserici prin fr. Buzilă 3000 lei. Dela fam. Cosciusco 100 lei. Dela fam. T. Faur 150 lei. Bis. Baptistă Fântâna Zănelor 350 lei. Dela o creștină 500 lei. Bis. Baptistă Bogdanovca Nouă 132 lei. (Va urma).

DEMOCRAȚIA IN BISERICA LUI HRISTOS

Democrație înseamnă conduce-re poporul. În acest înțeles toate bisericile din Noul Testament aveau o organizație cu totul democratică. Toți erau frați cu aceleași drepturi și datorii.

Acest democrație biblica are rădăcini foarte adânci. Ele patrund tocmai la inima religiei. Căci de fapt o biserică a lui Hristos nu trebuie să fie condusă de oameni, ci de El. Hristos e Capul bisericii Sale. El e Regele, Stăpânul și Dictatorul, dacă vreți, în biserică Sa. Ea e a Lui și nu a noastră. El a răscumpărat-o cu sângele Său. Are drept de Proprietar asupra ei. El n'a predat niciodată nimanui acest drept de a conduce biserică Sa. El s'a înălțat din lume, dar nu din biserică. El e în duh între ai Săi, ca Stăpân și Legislator. Asupra acestui adevăr se unesc mai toate religiile creștine.

De îndată însă, ce se pune întrebarea: **care e calea prin care își descopere Hristos, voia Sa?** păreri se împart foarte mult. Sunt o multime de religii creștine, cari susțin că Hristos nu vorbește direct fiecărui credincios, ci numai unor oameni aleși. După părerea acestora, Domnul își descopere voia numai preoțimii, iar ea o arată poporului credincios. Noi, baptiștii, credem că această învățatură e o abatere dela ceea ce vedem în Noul Testament. Sfintele Scripturi ne învață că fiecare credincios, oricât de umil și de neabăgat în seamă ar fi, **poate să se apropie de dreptul de Dumnezeu prin Hristos**, pentru a găsi voia Sa și a primi harul Său. Din Noul Testament reiese clar că între sufletul omului și între Hristos n'a stat nici biserică, nici slujitorii bisericești. Dr. Mullins, marele gânditor baptist, a spus odată că axioma fundamentală a religiei nou-testamentale e aceasta: **„Fiecare suflet cmenesc, e în stare să se apropie direct de Dumnezeu în Hristos”**. Noi suntem egali între noi, pentru că suntem egali înaintea lui Hristos. El n'a făcut deosebire între ucenicii Săi și de aceea nimeni n'are drept să se ridice în biserică Sa și să poruncească peste ceilalți membri. Domnul a spus pe scurt așa de frumos acest adevăr: **„Unul singur este Invățătorul vostru: Hristos și voi toți**

sunteți frați. Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru”. (Matei 23:8—11). Deci ceice sunt aleși la ceva în biserică, au doar datoria de a servi pe ceilalți și nici de cum a le porunci.

Să reținem din cele de mai sus, două adevăruri:

1) Hristos e Capul bisericii Sale și ea trebuie să fie condusă numai după voia Sa.

2) Hristos își descopere voia Sa tuturor membrilor credincioși ai bisericii Sale, nu numai câtorva.

Să mai stăruim puțin asupra acestui din urmă punct. Hristos își descopere voia cu privire la conducerea bisericii Sale, pe două cai: prin cuvintele Bibliei și prin Duhul Său în inimile credincioșilor. Între acestea două trebuie să fie armonie. Duhul sfânt, care e autorul Bibliei, nu ne descopere în inimile noastre, ceva care nu e de acord cu ceea ce învață Noul Testament. Tot din aceasta reiese că Biblia e cartea tuturor credincioșilor. Fiecare credincios are dreptul și putința, cu ajutorul Duhului sfânt, să citească și să talmăcească Sfintele Scripturi și să gasească în ele voia lui Dumnezeu. Iarși între sufletul credinciosului și Hristos e o legătură directă, fără mijlocitor. În Noul Testament se arată cât de vie, de durabilă și de permanentă e legătura între Hristos și membrii credincioși ai bisericii Sale: El e Capul, iar ei membrele; El e vița, iar ei mlădițele; El e temelie, iar ei clădirea; El e Păstorul, iar ei oile, etc. etc.

Deci toți membrii credincioși ai bisericii au dreptul să propună, să voteze, și să ia parte la conducerea bisericii, pentru că toți pot găsi voia lui Hristos și El vorbește prin toți! Aceasta e temelie democrației bisericilor din Noul Testament.

Așa cum bine spune marele teolog, dr. Strong, în ce privește legătura ei cu Domnul, biserică e o dictatură absolută, unde toți trebuie să asculte de Unul, care e Capul, iar în ce privește legătura membrilor bisericii unii cu alții, ea e o democrație absolută unde toți trebuie să se supună la majoritatea voturilor bisericii.

În articolul viitor vom vedea cum s'a înfăptuit în chip practic, în bisericile din Noul Testament, această democrație.

PAVEL ȘI AMINTIRILE SALE

de Dănilă Pascu

„Am luptat lupta cea bună, am sfârșit alergarea”.

Am luptat lupta cea bună.

Când bătrânul Pavel își revede lucrarea vieții cu tinerețea, maturitatea și bătrânețea, exclamă cuvintele de mai sus. Ele au un caracter cu atât mai deosebit cu cât ținem seama că au fost scrise în teniță și spre apusul unei vieți trăită din plin. Cuvintele rostite cuprind rezultatul întregii activități a sfântului.

Pavel, vorbind de luptă, cunoștea bine războaiele Grecilor și ale Romanilor, cunoștea bine luptele ce se dădeau între diferitele curente filosofice grecești, cunoștea lupta claselor poporului pentru pâinea de toate zilele. Din această cauză pomeneste el de „lupta” lui ca și de „lupta cea bună”.

Lupta cea bună a lui Pavel a constat în propovăduirea Evangheliei celor păcătoși și aducerea lor la lumină, la Hristos. Ea a constat în apărarea Evangheliei față de dușmanii ei din afară și față de dușmanii crucii lui Hristos, strecurăți în sânul bisericii.

Pavel ține seamă de cele de mai sus. Totuși scrie Filipenilor că o mare parte din această luptă, a fost dată în sufletul, mintea și propria sa viață. El încerca să-L cunoască pe Isus din zi în zi tot mai de aproape. Astăzi mai bine decât ieri și mâine mai bine decât astăzi. Pavel căuta să fie asemenea lui Hristos tot mai mult. „Și să-L cunosc pe El și puterea învierii Lui și părtășia suferințelor Lui și să mă fac asemenea cu moartea Lui”. Zi cu zi, caută să-I fie asemenea în cugetul, cuvântul, viețuirea, suferințele și moartea lui. Această luptă, spune Pavel, este cea bună. Orice altă luptă e mai puțin bună. În această luptă, Pavel și-a pierdut avere, rang, onoarea pământească. El scrie: „Am pierdut totul”. Ceeace arată că a avut mult să piardă. În locul lor, are sărăcie, foame, bătaii, închisoare și moarte. Dar bătrânul erou scrie: „Acum privesc aceste lucruri ca o pierdere față de prețul nespuse de mare al cunoașterii lui Hristos”. Al doilea cuvânt din amintirile lui, este:

Am sfârșit alergarea. Vorbind astfel, Pavel se duce cu gândul

la alergările din circurile grecești și romane, unde primul alergător obținea, în culmea fericirii și gloriei, premiul destinat. Un alergător are un loc fixat de unde își începe alergarea și o țintă spre care și până la care aleargă. Alergarea lui Pavel a început dela porțile Damascului, unde l-a întâlnit pe Isus, și a continuat spre și până la El. Drumul a fost lung, lucrul a fost mare și greu de făcut. Ispitele cari încercau să-l oprească la mijlocul drumului, îi ațineau mereu călea. Au fost timpuri când prietenii de aproape, ca Demas, și tovarășii iubiti, l-au lăsat și pe el și au părăsit și pe Hristos. Insa Pavel și-a continuat drumul înainte în zile senine cântând, în zile grele rugându-se și crezând. Da, să

poți spune ca și Pavel: „Am isprăvit alergarea”, e o mulțumire a sufletului, ce gura nu o poate explica îndeajuns. Regele Saul nu și-a isprăvit alergarea, a căzut înfrânt la începutul ei. Iie, profetul de foc, se așezase la umbră, la mijlocul drumului și-și dorea moartea, până fu trezit de un inger. Pavel le știa toate acestea și acum când privește înapoi și vede atâtea greutăți prin cari a trecut, sufletul său saltă de bucurie rostind aceste cuvinte: „Am sfârșit alergarea”.

Frate, ce amintiri vei scrie tu la apusul vieții tale? Care este lupta în care te istovești? Ai tu o țintă spre care alergi? Continui tu drumul tău înainte chiar dacă ești obosit, slab, tot mai sus până la Isus?

ISUS VINE!

(Urmare din pag. 1-a)

va. „V'am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea”.

Ori de câteori vine El zice: „Pace vouă”. Unde e Isus, acolo se găsește pace, liniște și odihnă. Dacă nu ai pace și liniște în inima ta, înseamnă că nu ai pe Isus.

De curând am cetit o convorbire dintre doi prieteni buni.

— Te doare foarte mult? — a fost întrebat cel dintâi care avea ruptă o mână.

— Nu mă doare când sunt liniștit — a fost răspunsul.

Acesta este secretul biruințelor pe cari le au creștinii în viața lor încărcată cu atâtea bucurii. Ei înving durerea și amarul, păstrând liniște în sufletul lor. Ei nu pun întrebări; ei stau în picioare în fața încercărilor.

Liniștea lor desparte încercările de asprimea lor, întristarea de amarul ei, moartea de înțepătura ei și mormântul de biruința lui.

Isus va veni

Nu există un lucru mai sigur ca acesta. Toate cuvintele Lui s'au dovedit adevărate. El însuși a spus că va veni. Aduceți-vă aminte de dramatica Lui despărțire de pe pământ.

Acest Isus, care S'a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer”. Faptele 1:9—11.

Lui Ioan, bătrânul vizionar, privind peste piscurile veacurilor în locurile preainalte și văzându-L, I s'a închinat și a zis: „Iată că El vine pe nori. Și orice ochiu îl va vedea; și cei ce L-au străpune

Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui” (Apoc 17)

Puterile cerurilor se vor clătina când Regele regilor va veni, încoronat cu glorie veșnică, cu dreptate, putere și lumină.

Ah, aceasta va fi clipa cea mai înfricoșată pentru sârmanul păcătos. Inspăimântat de prăbușirea lumii de sub el, vinovat în fața privirii dumnezeesului Judecător, va alerga la munți și va striga: „Acoperiți-mă!” Nu se va găsi însă nici o scăpare pentru el. Hotărîrea neînduplecată și sguuitoare a Judecătorului drept a fost pronunțată: „Du-te blestematu-le în focul cel veșnic”.

Dar venirea lui Isus este și o promisiune.

„Și după ce mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”. Ioan 14:3.

Ah, mântuiților, bucurați-vă că ceasul vostru a sosit; ridicați capetele voastre, deschideți inimile voastre spre slavă, pentru că Impărăția lui Dumnezeu, cu gloria ei veșnică, a sosit. Ați gustat destul amarul prigonirilor. Ați fost numiți destul nebuni și nepricepuți. Ați suferit destule acuzații nedrepte din partea lumii urătoare! Destul! Acum: „Veniți binecuvântați Tatălui meu de moșteniți Impărăția, care v'a fost pregătită dela întemeierea lumii”. (Mat. 25:34—40).

Atunci „cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire, vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci”. Dan 12:3.

Influența rațiunii asupra vieții omului

Privind viața omului în general, vedem că el e influențat deodreptul de cei din jurul lui. Deci o primă influență exercită asupra lui natura, universul cu puterile sale cari au o viață, cari trăiesc; îi simțim frumusețea și puterea, însă esența lui ne rămâne necunoscută. Aceste puteri au o cauză unică, universală. Dumnezeu. Noi înșine suntem o cauză, un mister aparte și totuși înglobați în mijlocul acestor forțe. Universul a fost și este domeniul de observație, de cercetare al omului. În toate timpurile și locurile spiritul omenesc a cercetat pământul; apoi s'a cercetat pe sine însuși găsind uneori adevăruri alteori culegând iluzii, după cum nimerea sau greșea perspectiva trebuitoare. El a putut prevedea adevăruri înainte ce ele să fie adevărate de fapte, alte ori le-a dărâmat, iar pe dărâmăturile lor s'au ridicat altele mai puternice. Pentru ca un adevăr să dăinuiască, se cere mai presus de dovada faptelor, credință, curaj și spiritul de jertă al omului. Desigur că pe mulți dintre noi ne-a preocupat întrebarea „ce este omul?” Răspunsurile sunt multe și tot atât de diferite. Vă voi expune numai câteva păreri și veți vedea câtă diferență este între ele.

Desigur aceste păreri sunt cu privire la nașterea omului. După unii învățați, omul este o ființă imperfectă, slabă, mărginită, aruncată pe această planetă, numită pământ, fără a se mai îngriji cineva de el.

A doua părere este că omul e tot o ființă imperfectă, mărginită, care a luat naștere dintr'un animal prin transformare. A avut loc deci un transformism.

A treia părere este că omul e tot o ființă imperfectă, slabă, însă creată, iar Creatorul său se îngrijește de făpturile Sale. Dovada e darea Fiului Său pentru mântuirea lui. Facerea omului e dovedită de puterile cu care e inzestrat, puteri ce lipsesc celorlalte viețuitoare și care fac din om o ființă destoinică să intre în luptă cu forțele oarbe ale naturii. Viața omului e o viață activă, adică se adaptează în mod activ la mediu, spre deosebire de viața animalelor, care e o viață pasivă, se adaptează în mod pasiv. Omul, după cum am spus, e o ființă imperfectă. Perfect e numai Creatorul său, către care trebuie să tindă, fiind o creație asemănătoare Celui ce a făcut-o. În drumul spre perfecțiune el intră în luptă cu forțele naturii și cu sine însuși, făcând prin aceasta posibil progresul și civilizația. El se ridică deasupra forțelor naturii printr'o putere cu care e inzestrat de Creatorul său, cu rațiunea. Dar poate ne vom întreba: ce este rațiunea?

E o putere a spiritului, cu legi libere

și independente de materie, după care omul își regulează singur faptele, le armonizează, făcând să apară la iveală binele și răul. Rațiunea sau mintea omului ca putere sufletească, este veșnic în mișcare și cercetare. După ce omul a ieșit din starea de copilărie, după ce și-a asigurat un traiu firesc, e necesar să cugete neapărat al asupra legăturilor ce există între sine, natură și spațiu nemărginit spre Dumnezeu. Căci omul nu e numai o ființă materială ce se îngrijește numai de corp, ci e și o ființă care simte, cugetă, ridicându-se deasupra celor materiale și găsind mai presus de spațiul material, pe Dumnezeu. Dacă ne gândim și la omul din vechime, vedem că și el a cugetat. Aceasta se dovedește din poeziile și scrierile lor. Poeziile religioase prin natura lor, desfătau și hrăneau inteligența omenească. Căci după cum mâncarea hrănește corpul, tot așa și inteligența hrănește sufletul. Omul și-a dat seama că, deși e stăpânul naturii, totuși nu e creatorul ei, că rolul său pe pământ e de scurtă durată și că ce-l înconjoară sunt creațiunile lui Dumnezeu, pe care trebuie să-l urmeze. Până și un filosof păgân recunoaște prin rațiune pe Dumnezeu și spune:

„Dacă eram priveghetoare, faceam ceea ce face priveghetoarea; iar de eram lebedă făceam ceea ce face lebedă; dar acum fiind ființă rațională, se cuvine să cânt pe Dumnezeu; aceasta-i treaba mea și voi face aceasta”.

Din toate cele spuse până aici am putut vedea că omul cu rațiunea, care e liberă și independentă de materie, s'a ridicat deasupra materiei, se înalță chiar din timpurile ceechi și caută pe Dumnezeu. Dar rațiunea poate fi întunecată de diferite motive. Această întunecare a rațiunii dă loc relelor.

Și când privim omenirea mai amănunțit, vedem câtă nenorocire se află într'ansa și de multe ori ne punem întrebarea: Cui se datorează și care e cauza acestor nenorociri, ce bântuie lumea? Răspunsurile sunt foarte multiple. Voi arăta și eu câteva. Răspunsul materialistilor și ateilor. Ei neputând să explice răul, neagă existența lui Dumnezeu. Ei spun că dacă universul e opera unei ființe inteligente, ce rost are răul aici? Deci universul nu-i opera lui Dumnezeu și el nici nu există. Creștinismul a răspuns că toate relele se datorează omului, iar cauza lor e depărtarea lui de cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a lăsat curs liber acestor rele pentru a chema pe omul rătăcit la realitate. Căci după cum medicul prin operațiuni și doctorii amare, produce dureri pentru a curma boala, tot așa și Dumnezeu întrebunța-

ză fel de fel de mijloace, chiar aspre pentru înlăturarea răului. Nu trebuie să ne supărăm când le primim, căci suferința e trebuincioasă pentru scăparea din păcat. Un mare filosof spune: „Suferința e mama înțelepciunii”. După cum vedem, rațiunea poate înălța pe om când e limpede, deci îl pune în veșnică legătură cu Dumnezeu, sau poate să-l coboare când rațiunea e întunecată. Omul e o ființă superioară celorlalte viețuitoare prin faptul că el a fost creat de Dumnezeu după chipul și asemănarea Sa, înzestrându-l cu puteri ce lipsesc celorlalte viețuitoare. Însă aceasta nu-i ajută cu nimic la mântuire. El trebuie să-i pună rațiunea în slujba lui Dumnezeu. Trebuie ca Dumnezeu să fie telul spre care el aleargă. Și în plus trebuie să-L poarte pe Dumnezeu în inima sa, ca stăpânul vieții sale.

Ioan Burza
președintele Asociației studenților bap-
tiști din România.

MÂNTUITORUL

*Cu mâinile străpunse de piroane
Pe crucea Ta, de sânge încrunțată,
Ne-ai dăruit o primăvară nouă
Ce nu se va mai slinge niciodată...*

*Privirea Ta a înflorit pământul
Și veacurile Tu le-ai fulgerat,
Din lanțul de păcate milenare
Impuns de sulită, ne-ai ridicat.*

*Biritor al vieții și al morții
Tu, ce noroadele le-ai sălurat
Cu pâine din Duh sfânt înflăcărată
Imparți deapururi rodul Tău bogal.*

*Și azi credința mulă munții
Pe care viața ni-i înalță 'n cale:
Pe anii noștri, valuri călătoare,
Scântee aurora crucii Tale...*

*Tărâna noastră tu o vei aprinde
Când vei veni să sguđui iar pământul
Va bate trâmbița din urnă, Doamne
Și în schelete va vibra cuvântul.*

*Iar ochii noștri morți se vor deschide
Și-ți vei întinde brațele spre noi;
Ne-om ridica din gropi, cântând, spre
Tine*

Sub vultul furtunii zăiei de apoi!

de: C. GORAN

Cules de: Popa N. Petrică, seminarist

**Rugăm din nou pe toți cei ce
ne trimit bani, să scrie pe man-
dat scopul lor.**

Indreptățiri, câte vrei

de Gb. Gălcior

Când n'a găsit omul „indreptățire” pentru ce vrea sau nu vrea să facă? Se pară că, în această privință, suntem cei mai dibaci avocați.

Ca să înșelăm pe alții și ca să-i facem să creadă despre noi ceea ce nu suntem sau orice altă minciună sfruntată, ce nu punem la cale!

Ba, în nerușinarea noastră, mergem așa de departe că încercăm să înșelăm chiar pe Dumnezeu. Și în parte, izbutim să înșelăm pe oameni; totuși e greu să ținem multă vreme ascunse, chiar față de ei, pricinile faptelor noastre. Dar, dacă e greu să rămânem multă vreme ascunși față de oameni, niciodată nu va fi cu putință să ne ascundem de Dumnezeu. El ne cunoaște până în cele mai adânci cute ale inimii noastre, căci despre El, psalmistul zice: „De departee îmi pătrunzi gândurile” (Psalm. 139.2).

Niciodată însă omul n'are mai multe „indreptățiri” decât atunci când nu vrea să fie credincios, adică nu vrea să se întoarcă la Dumnezeu și să ducă o viață după voia Lui. Căci cei mai mulți oameni vor să fie creștini **numai cu numele**. Să nu cumva însă să le spui acest adevăr, căci se fac foc și te fac de două parale, fără îndoială, foarte necreștinește.

Dar azi sunt, de bună seamă, și destui oameni cari nici cu numele măcar, nu vor să fie creștini. Și aceștia te iau în nume de rău dacă încerci cumva să le spui că trebuie să se întoarcă la Dumnezeu. Așa ceva, să nu le spui lor.

Toți au „indreptățirile” lor ca să nu se întoarcă la Dumnezeu și să se mulțumească numai cu numele de creștin, sau chiar cu mult mai puțin.

Iată de ce, din când în când, vom scoate aici la iveală una sau alta din aceste indreptățiri, ca să se vadă cât de șubrede sunt ele în fața lui Dumnezeu, cu toate că par atât de trainice în fața oamenilor.

„Credincioșii nu sunt mai buni ca mine”

Ai dreptate, dragul meu, când spui așa ceva. Nici credincioșii nu spun altfel. Ba se poate chiar ca, din firea lor, să fie cu mult mai răi ca d-ta.

Despre Dumnezeu și Mântuitorul, ei au păreri foarte înalte; însă cu privire la ei înșiși, mărturisirea lor cinstită este: „Știu că în mine, adică în firea mea pământească, nu este nimic bun” (Romani 7.18).

Cum vezi dar, dragul meu, credincioșii nu spun că sunt mai buni ca d-ta. Crezi însă că, dacă ei nu sunt mai buni ca d-ta, ești indreptățit să nu primești vestea bună despre Domnul Isus? Ești cumva indreptățit din această pricină să nu ții în seamă harul lui Dumnezeu arătat în Hristos, „har care ne învață s'o rupem cu păgânitatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate și evlavie, așteptând fericita nădejde și arătarea marelui Dumnezeu și Mântuitorul Isus Hristos”, (Tit. 2.12—13) — har, care aduce mântuire pentru toți oamenii —

deci și pentru d-ta — dacă vrei să fii fericit? Crezi d-ta că poți să te înfățișezi înaintea judecării lui Dumnezeu cu o astfel de indreptățire? Și — orice ai face — de această judecată nu poți să scapi, căci stă scris negru pe alb: „Odată e rânduit oamenilor să moară și, după moarte, vine judecata” (Evrei 9.27).

Nu faptul că cei cari s'au întors la Dumnezeu, ar fi mai buni decât ceilalți oameni, te face fericit pentru vremea de acum și pentru veșnicie, ci primirea harului lui Dumnezeu arătat în Hristos Isus — primire care face din tine un păcătos mântuit. Așa stau lucrurile, dragul meu. Și acum, fii bun, te rog, și în fața acestui adevăr al lui Dumnezeu, vezi: mai poate sta în picioare „indreptățirea” d-tale?

CUM SĂ FOLOSEȘTI BIBLIA

Când ești intristat, citește Ioan 14.
 Când oamenii te părăsesc, citește Psalmul 27.
 Când ai păcătuit, citește Psalmul 51.
 Când ești îngrijorat, citește Matei 6:19—34.
 Înainte de serviciul divin, citește Psalmul 81.
 Când ești în pericol, citește Psalmul 91.
 Când ești trist, citește Psalmul 34.
 Când Dumnezeu pare a fi departe, citește Psalmul 139.
 Când ești descurajat, citește Isaia 40.
 Dacă vrei să aduci roade, citește Ioan 15.
 Când îndoelile vin în inima ta, citește Ioan 7:17.
 Când ești singur sau fricos, citește Psalmul 23.
 Când uiți binecuvântările din viața ta, citește Psalmul 103.
 Ca să știi ideea lui Iacob despre religie, citește Iacob 1:19—27.
 Când credința ta are nevoie de rețezire, citește Evrei 11.
 Când te simți căzut și părăsit, citește Romani 8:31—39.
 Când vrei mai mult curaj pentru încercarea ta, citește Iosua 1.
 Când lumea ți se pare mai mare ca Dumnezeu, citește Psalmul 90.
 Când dorești odihnă și pace, citește Matei 11:25—30.
 Când vrei să ai siguranța deplină creștină, citește Romani 8:1—30.
 Despre secretul fericirii lui Pavel, citește Col. 3:12—17.

Când părăsești casa mergând la lucru sau în călătorie, citește Psalmul 121.
 Când devii amar pentru alți sau nesuferit, citește I. Cor. 13.
 Când rugăciunile tale devin strâmte sau egoiste, citește Psalmul 675.
 Despre ideea lui Pavel asupra creștinătății, citește II. Cor. 5:15—19.
 Despre regulile lui Pavel asupra felului cum trebuie să te porți cu oamenii, citește Romani 12.
 Când te gândești la avere și la binefaceri cari se vor întoarce înapoi, citește Marcu 10:17—31.
 Despre o invitație mare și o oportunitate mare, Isaia 58.
 Despre ideea lui Isus asupra rugăciunii citește Luca 11:1—13, Matei 6:5—15.
 Despre felul de închinare arătat prin profeți, Isaia 58:1—12.
 Despre ideea profeților asupra religiei citește Isaia 1:10—18, Mica 6:6—8.

IN BISERICA DIN CONSTANȚA a avut loc la 25 Dec., serbarea frumoasă a copiilor din școala duminicală. Programul bogat, condus de sora A. Polesciuc, a fost compus din poezii, soluri due-te și corul copiilor. La terminarea serbării s'au împărțit fiecăruia daruri.

A DOUA ZI DE CRĂCIUN, în biserică baptistă din Turnu Măgurele, a avut loc o frumoasă serbare, la care au luat parte frații de pe valea Oltului. Au vorbit fr. D. Bogan, Gh. Stanciu și Gh. Cristea. A cântat orchestra de mandoline dia loc, condusă de fr. Delianis.

Din lumea largă

Ziua Unirii. Luni, în 24 Ianuarie, e sărbătoarea națională a unirii tuturor Românilor. Toate bisericile baptiste din țară sunt rugate să țină în această zi ore de rugăciune pentru țara noastră, pentru M. S. Regele și pentru toți cărmuitorii țării.

O dureroasă întâmplare în județul Chișinău. O femeie din acest județ s'a certat cu soțul ei cu privire la data botezului fiului lor și a plecat cu copilul în brațe la o mănăstire din apropiere. Pe drum copilul a murit de frig. Femeia văzându-l, a înebunit. Soțul, auzind de întâmplare, a înebunit și el.

Guvernul a prelungit reducerea de 50 la sută acordată motoșilor. S'a mai acordat reducere de 60 la sută motoșilor, dacă o să călătorească în grup de cinci.

Reduceri și grațieri de pedepse. M. S. Regele a semnat de curând un decret se acordă mai multe reduceri și grațieri de pedepse. Sunt iertați toți cei ce au fost condamnați la închisoare mai puțin de trei luni. Afară de aceasta s'au acordat multe reduceri de amenzi și de ani de închisoare. Inșă cei ce au furat bani sau au făcut ceva împotriva statului, nu se bucură de aceste reduceri.

Tifosul exantematic a început din nou să se lătească prin Basarabia. Aceasta este boala necurăției trupesti. Ea se răspândește prin păduchi. De aceea se răspândește acolo, unde, din pricina necurăției corpului, oamenii au păduchi, cari duc boala dela om la om. Aceasta ne învață să păstrăm trupele noastre curate. Pavel spune, că trupurile noastre sunt temple ale Duhului sfânt. Credem, că Duhul sfânt merită să trăiască într'un templu curat.

Ziarul „Informația” din 12 Ianuarie a. c. publică următoarele: „Cu toate că lucrurile n'au fost definitiv limpezite, actualul ministru al cultelor a dat ieri un ordin circular către organele în subordine prin care li se atrage atenția ca toate casele de rugăciune ale baptiștilor din întreaga țară să fie redeschise”.

Cel mai înalt om din lume e Robert Wadlow, care are 2 metri și 63 centimetri înălțime. El nu are decât 19 ani. Medicii, cercetându-l, au găsit, că are două

stomacuri, doi creeri, patru nări, dar numai o inimă.

O mare explozie s'a produs în Madrid, în tramvaiul ce trece pe sub pământ. S'au dărâmat opt case și au murit peste 700 de oameni.

Măsuri pentru ieftinirea traiului. Un consiliu de miniștri prezidat de M. S. Regele a luat mari măsuri pentru ieftinirea traiului. Se va forma monopolul distribuiri sării pentru țărani.

Astfel se va ajuta ca prețul sării să nu se urce trecând dela un comerciant la altul. Se va institui monopolul pentru distribuirea bumbacului țărănesc până la o cantitate de zece milioane kgr. acordând mari reduceri la transport pe C.F.R. pentru a putea ajungă la țărani cu cel mai ieftin pret. O altă măsură care va avea mare răsunet, este desființarea impozitului agricol începând cu 31 Martie, 1938. Adică țărani nu vor mai plăti nicio dare după pământ. Vor plăti dare numai după ceea ce vor vinde în târg. Pretul petrolului de luminat va fi redus cu un leu. — 1,50 la litru. Iar prețul călătoriei pe Căile Ferate clasa a III-a se reduce cu 25 la sută.

Modelele de 5 lei se vor retrage din circulație și în locul lor se vor bate monede de unu și doi lei.

Expoziția mareață din Paris se dărâmă. Ea a fost întinsă pe 100 de hectare. 44 de state din lume au participat la ea. A avut 580 de clădiri dintre care unele înalte

DELA UNIUNE

La ultima ședință a Comitetului țăresc s'a luat următoarea hotărâre cu privire dărnicia bisericilor către Uniune:

„Fiecare biserică din țară, aparținătoare Uniunii baptiste, este rugată să contribuie anual cu o donație pentru susținerea Uniunii. Mărimea sumei dăruite va fi fixată de biserică dăruitoare. Inșă, din pricină că unele biserici au înțrebat cam cât să dea pentru Uniune ca ea să-si poată acoperi cheltuielile, s'a făcut o socoteală și s'a găsit că, dacă fiecare biserică va dărui dela 4 lei în sus de membru anual, nevoile bănești ale Uniunii vor fi acoperite”.

Deci bisericile baptiste din țară sunt rugate să trimită Uniunii, câte o donație pe 1938. Banii să fie trimiși la casierul Uniunii, Niculae Oncu, Str. Blănduziei 4, Arad.

peste 40 metri. Expoziția a fost vizitată de 33 milioane de oameni, dintre cari 7.200.000 au fost străini. Numai din Statele Unite au venit 71.000 de vizitatori.

Unde duce beția. Săteanul N. Roman din Boicești, jud. Mehedintzi, a plecat beat spre casa dela o petrecere. Trecând pe o punte, a căzut și s'a înecat. De fapt toții bețivii cad, dară nu într'o apă pământescă, dar în marea păcatului, care îi înecă în fărădelegi.

Partidul liberal s'a unit cu partidul georgist.

Pe întinsul țării noastre există 5000 de hânci populare, cu 1.200.000 de sociști, având un capital de peste două miliarde lei. Mai funcționează 1650 de cooperative.

PENTRU MISIUNEA ÎN STRĂINĂȚE s'au mai primit următoarele sume: B. Teodor, Zamsăncrai 500 lei. Sc. Dum. Orlaca 172 lei. Bis. Sasca R. 221 lei. Bis. Toplița 250 lei. Sc. Dum. Toplița 50 lei. Bis. Gurahonț 100 lei. Bis. Tulcea 100 lei. Sc. Dum. Tulcea 50 lei. Bis. Boieresti 120 lei. Bis. Negrilești 60 lei. Bis. Ciceu Poieni 60 lei. Fr. Sabău, Oarța de sus 150 lei. Fr. Drube, Oarța de sus 30 lei. Bis. Dusești 200 lei. Bis. Dumitrești 331 lei. (va urma).

L. L. Sezonov, Str. Berzei 29, București 2.

Pentru sănătatea ta

Aburii. Aburii de apă trași pe nas și pe gură în piept, sunt buni pentru răceli, guturaiuri, tuse, răgușală. Se ia un vas cu apă fiartă, se pune deasupra o pălnie de hârtie de acelea din cari răsucesc băcanii pentru zahăr și alte arome, se rupe la vârf și se așează cu gura în jos peste vasul cu apă. În apă se pot pune flori de teiu, mușetel (romaniță), iar vârfurile pălniei se pune la gura bolnavului ca să tragă aburii în piept.

Alt mijloc. Se ia o cărămidă bine înfierbântată, se pune într'un vas, așezăm bolnavul cu capul deasupra vasului, turnăm apă cu otet peste cărămidă și aruncăm repede peste capul bolnavului o toală care să treacă și peste vasul cu aburi. Bolnavul stă astfel 10—15 minute. Asemenea aburii sunt buni pentru dureri de măsele, gripe, înfundarea urechilor, tuse la copii, dureri de urechi.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

FRĂȚII DIN DOCLIN au avut o nespusa bucurie în 1 și 2 Ian. la serbările de evanghelizare la care a luat parte mult popor ascultând Cuvântul sfânt, vorbit de către fr. Ioan Avram, Dumitru Găvăjină, N. Jura și N. Florea din Anina. A cântat o mică orchestră, s'au declamat poezii și a cântat corul din loc.

IN BISERICA DIN ORMINDEA s'a ținut eununia religioasă a fr. Const. Negru și a soiei O. Bocaniciu. Actul căsătoriei a fost îndeplinit de către fr. Rusu Ioan și Pascu Dănilă.

BISERICA DIN TAMAȘDA au avut la 9 Ian. o serbare condusă de fr. seminarist, Popa N. A cântat corul și vorbitori au fost fr. T. Creț, T. Moldovan și Petrilă. Au luat parte și frați din Ciurghiu. Fr. Fildan a încheiat programul cu o cântare.

IN AJUNUL ANULUI NOU a avut loc în biserică din Dușești, o frumoasă serbare împodobită cu cântări, poezii și convorbiri ale tineretului. Programul a fost condus de fr. Maniu V. și Sida D. și fr. Vasile din Maramureș. La ora 12 muzica din Cotiglet a intonat Imnul Regal. A vorbit fr. Daraban N. Apoi a urmat un botez oficiat de fr. Covaci Teodor, cu 9 suflete. Serbarea s'a sfârșit la ora 2 după miezul nopții, încheiat de fr. Glița V.

ADRESA NOUA a FR. AVRAM BALGRADEAN, misionarul nostru în Jugoslavia, este: A. Bălgrădean, *Bela Crkva* kralja Petra ul. 72 Jugoslavia.

IN SEARA ZILEI DE 25 DECEMBRIE, înainte de începerea programului serbării școlii duminicale din biserică din Fălești Noi, casa fr. Chiril Sanduleac, predicatorul bisericii, a luat foc.

Focul a reușit să distrugă acoperișul casei și tot ce aveau așezat în pod. După stingerea focului, a urmat programul serbării, dar ochii tuturor erau în lacrimi de jalea celor 5 copii rămași fără adăpost în toilul iernii.

FR. PADUREAN PETRU din Streisângiorgiu, jud. Hunedoara ar vrea să dea un copil de uenie la un frate cojocar pe trei ani, dând împreună cu copilul și îmbrăcămintea necesară. Doritorii să-i scrie la adresa de mai sus.

O SERBARE INALTĂTOARE a fraților dela uzinele din Anina a avut loc în 6 Ianuarie. Subiectul serbării a fost „Păstrarea sfinților”, serviciul fiind condus de fr. Nic. Craiovean păstorul bisericii, ajutat de fr. I. Izvenariu. Casa de rugăciune a fost neînăpătoare. Seara, cu ocazia săptămânii universale de rugăciune, a avut loc iarăși o frumoasă serbare la care au luat parte mulți ascultători.

BISERICA BAPTISTA *DIN PANZARENENI a avut, în seara de 6 Ian. o ser-

bare frumoasă condusă de fr. Bantiuc seminarist. Programul bogat în soluri, convorbiri, poezii, a fost infrumusețat de corul din Fălești. Au vorbit fr. Pencovschii, E. Pilat, Gh. Gantea și I. Bantiuc.

FR. GHEORGHE CRISTEA și I. BIANGA împreună cu câteva surori tinere din Mihăești, au vizitat biserică din Roșcani în ziua de anul nou, ținând un serviciu de evanghelizare la care au vorbit vestit Evanghelia fr. Cristea și Blanga. Tema a fost „Creșterea în har”, iar surorile tinere au cântat cântări frumoase spre slava Domnului. Frații din Roșcani s'au bucurat foarte mult.

IN DOBRA A AVUT LOC o frumoasă serbare la 2 Ianuarie, condusă de fr. Gh. Cristea și alți doi vorbitori: Iuga Aron și I. Blanga. S'au declamat poezii și sora Marta Morar a cântat un solo frumos. Tema serbării a fost „Bucuria în Domnul”. Vorbitorii au arătat bucuriile lumestii... trecătoare, iar bucuria în Domnul veșnică.

A DOUA ZI DE CRĂCIUN s'a ținut serbarea școlii duminicale în biserică din Anina, la care au contribuit mai ales copiii dela 4—15 ani. A cântat corul, condus de fr. Runcan. A urmat programul de evanghelizare având ca vorbitori pe fr. Ion Izvenariu, Nic. Craiovean și Ion Botrez. Biserica a fost plină ca aproape niciodată.

BISERICA DIN SLOBOZIA a serbat, la 25 Dec., Nașterea Mântuitorului cu un program al copiilor. A doua zi a fost serbarea tineretului cari au vestit lumii pocăința. A treia zi s'a ținut serbarea școlii duminicale când copiii cu drapelule ridicate, au cântat Imnul Regal. Au luat parte și autoritățile locale, iar o tânără s'a întors la Dumnezeu.

CU OCAZIA SARBĂTORII CRĂCIUNULUI, biserică din Balașinești a avut o serbare frumoasă a tineretului, condusă de fratele Vladimir Pasat. S'au recitat poezii și copiii au intonat cântări de naștere.

BISERICA DIN HIDIȘELUL DE SUS a avut o serbare a tineretului a doua de Crăciun, la care s'au adunat frați din mai multe comune. Programul a fost condus de fr. Gliță Florian, ajutat de mai mulți frați din loc. Au cântat corul din loc și cel din Miarlău.

CASA DE RUGĂCIUNEA DIN IPOTEȘTI, închisă de 10 luni, a fost redeschisă în ziua de 29 Noemvrie. A doua zi de Crăciun a avut loc o frumoasă serbare la care a participat mult popor. Vorbitori au fost fr. seminarist N. Bejenariu, Gr. Cibici și N. Mihălachi. Serbarea tineretului a fost condusă de fr. caporal Nistor Bucaciuc și împodobită cu poezii, dialoguri, versuri biblice și a cântat corul mixt din loc. În ziua următo-

re fr. S. Ungurean și N. Bejenariu au ținut un mic curs biblic.

„DORCA” cercul surorilor din Iași, a dat o frumoasă serbare cu scopul de a ajuta săracii. Programul a fost format din cor femeiesc, duete, soluri și o frumoasă convorbire religioasă: „Crăciunul săracilor”. Din vânzarea lucrurilor expuse cu această ocazie, s'a realizat o sumă de 1500 lei, cu care s'au ajutat săracii de sărbătorile Crăciunului. Cercul surorilor s'a hotărât să ajute și orfelinatul din Bucovina.

O NESPUSA BUCURIE au avut frații din Păclieșă în ziua a doua de Crăciun, cu ocazia serbării corului și a muzicii. Au luat parte frați din zeci de comune de prin județele vecine. În părțile acestea frații n'au mai avut o astfel de serbare. Programul a fost condus de fratele Zdrăne Artenie, cu tema „Importanța cântărilor în biserică”. Au vestit cuvântul Domnului frații seminariști: Ștefănescu Eugen și Schiau Eronim. Corul și muzica condusă de fr. Stoica Petru, ne-au adus aminte de corul îngerilor.

A ÎNCETAT DIN VIAȚA LA 24 DEC-1937 fr. Ion Trâmbiță, în etate de 38 ani, din comuna Bujor. A lăsat în urma lui 7 copii mici și o soție îndurerată. Actul înmormântării a fost îndeplinit de către fr. Ardelean Emilian, S. Simionescu, M. Radolovici, P. Lumină, I. Roman și Crețu. A cântat corul din Fârdea și muzica din Bata.

FRĂȚII DIN CAMARZAN au avut o mare bucurie cu ocazia sărbătorii Crăciunului. Au luat parte fr. Mielăus, conducătorul cercului. Împreună cu fr. Bură T., au vizitat biserică din Turț unde frățietatea s'a bucurat mult la deschiderea casei lor de rugăciune.

BISERICA DIN NEGOI a avut o frumoasă serbare de ajutorare a săracilor. Ca vorbitori au fost fr. Cornea și alți frați din comunele din jur.

CU OCAZIA SARBĂTORII botezului Domnului biserică din Arad-Șega a fost vizitată de corul și muzica fraților din Peșica. Programul a fost împodobit de corul din Peșica și Șega de soluri și poezii. Au vorbit din Cuvântul Domnului fr. C. Crucian, M. Romulus, P. Selezan și I. Teretean.

A ÎNCETAT DIN VIAȚA fr. Rómar Barb din Nucșoara în ziua de Crăciun. Ieșind din biserică a ingenuchiat în coridor și și-a dat sufletul. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de fr. Cornea I. și Traian.

IN 24 DEC. a încetat din viață, în comuna Balașinești, sora Iuliana Copotescu de 68 de ani. Actul înmormântării a fost condus de fr. Ion Covaci și S. Ioraton. A luat parte corul din Jupânești și cel din Fărășești.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Alcoolul din punct de vedere științific

Alcoolul e produs de niște ființe foarte mici, numite în știință, mycoderma cerevisiae. Aceste ființe mici, numite microbi, cari nu se văd, decât cu microscopul, mănâncă fructe sau grâu numai atunci, când acestea sunt stricate. Ele sorb zahărul din aceste fructe. Zahărul e mistuit în aceste ființe și ele aruncă afară un gaz otrăvitor, pe care noi îl numim alcool. Acest gaz e tot atât de otrăvitor ca și arsenicul, strichnina, acidul sulfuric, acidul prusic și sublimatul corosiv. Toate acestea sunt cele mai mari otrăvuri și alcoolul stă alături de ele. De aceea celce face alcool, face otravă, celce vinde alcool, vinde otravă și cel ce bea alcool, bea otravă. El usucă pe omul mort și omoară pe cel viu, absorbind apa din el.

Fiecare otravă iubeste mai mult o parte oarecare a corpului, decât altele. Mercurul trage la gură, arsenicul la stomac și intestine, strichnina la spinare și alcoolul la creier. El trece din stomac în creier în trei minute și paralizază creierul amorțind vasele mici, cari poartă sângele și împiedecând astfel ca sângele curățit în plămâni, să se urce la creier ca să-l ajute să lucreze. Unele din roadele acestei amorțiri sunt febra, epilepsia (boala copiilor), delirium tremens și nebunia.

Când alcoolul ajunge la suprafața creierului, unde locuiește mintea poruncitoare a omului și când ajunge la mijlocul creierului unde locuiește judecata, atunci omul pierde firul gândirii, începe să se bucure, să vorbească. Apoi încet, omul nu se mai poate hotări, se întuneacă, vorbirea i se încurcă și pierde simțul echilibrului căzând în aiureală.

Beuturile alcoolice atacă, aprind și slăbesc vasele mici de tot ce poartă sângele prin corp, ard albumina, nimicește puterea sângelui și îl otrăvesc. Sângele are globule mici roșii și albe. La fiecare globulă albă, există patru sute roșii. Aceste globule roșii colorează sângele, poartă oxigenul cu ele când pleacă din inimă ca să încălzească trupul și când se întorc, aduc cu ele otrăvurile și alte murdării din corp spre a le arunca afară. Globulele albe repară toate rănilile. Când cineva bea beuturi îmbătătoare, atunci globulele roșii nu mai pot duce oxigen cât trebuie nici nu pot curăți corpul cum trebuie de otrăvuri și de alte necurătenii. Globulele albe sunt slăbite și își pierd puterea de a vindeca.

Beuturile alcoolice din stomac fac mult rău inimii. Ele amorțesc vasele de sânge, cari duc hrana prin corp și de aceea

slăbesc inima să lucreze mai mult. Inima unui om în vârstă bate de 10.000 de ori în 24 ore. O sticlă de bere adaugă la aceste bătăi încă 1500, obosind inima. Tot alcoolul face ca pe inimă să se așeze o grăsime care o împiedecă să lucreze cum trebuie și încet s'o omoare.

Cei mai mari medici ai lumii spun: „Nici un fel de beutură îmbătătoare, fie fermentată sau distilată, nu e necesară nici de dorit, nici pentru omul sănătos, nici pentru vindecarea vreunui fel de boală”.

Celce mai țineți la alcool citiți măcar de două ori cele de mai sus. Ele nu sunt serise de noi, ci de marele profesor, Henry W. Tiffany. Și dacă nu vă e mulă de suflet, ducându-l la cele mai mari păcate prin alcool, aveți milă barem de corp și de creier. Nu-l otrăviți nici pe al vostru, nici pe al altora.

Una din înșelăciunile alcoolului e că el lucrează încet pe nesimțite la celce îl beau într-o măsură mai mică. Efectul însă, la urma urmei, e tot atât de dezastruos, dar vine mai târziu decât la celce beau mult.

Primejdia sectanților

Dăm mai jos un extras din articolul cu titlul de mai sus, publicat de ziarul „America”.

— „De câteva timp, o parte a presei din țară se agită și agită populația țării împotriva „sectanților”, ca fiind una din cele mai mari primejdii pentru neam și biserica ortodoxă.

— „Baptiștii și adventiștii sunt ținta celor mai puternice atacuri, sub bănuiala că ei se organizează cu scopul de a submina biserica ortodoxă și statul român. În cărca lor se pun toate blestemățile și relele de cari omul ori oamenii ar fi capabili și nici un gest ori fapt al acestora nu rămâne nespeculat și neînerestat la răbojul păcatelor... altora...”

— „La începutul vieții noastre naționale aici, în cadrul vieții americane, am fost și noi bantuiți câțva timp de lupte împotriva „sectelor”, lupte încercate de preoții noștri, sub cuvânt, că ei apară „legea” străbunilor...”

— „Am fost printre puținii cari am strigat muncitorilor noștri români să înceteze lupta contra baptiștilor, adventiștilor și atâtor alte „secte” cari căutau intrarea în „sufletul” românesc...”

— „Trebuie să mărturisim că baptiștii români au făcut progrese, cu toate că numărul lor e foarte mic, în comparație cu restul românilor. Că ei sunt oameni liniștiți, sobri, și buni patrioți români.

— „Când am pornit lupta contra maghia-

rimei din America, care agita contra României și aduna aici sute de mii de semnături dela oamenii cu greutate în viața politică și socială americană, pentru că împreună cu o petiție prin care se cerea revizuirea tratatului de la Trianon să le înainteze Genevei, baptiștii au fost alături de patrioții români de toate confesiunile...”

— „În schimb, preoțimea ortodoxă, în frunte cu Vlădica, a lipsit de la aceste manifestări ale românilor americani...”

— „Socotim, că prigoana sectanților în România e nu numai inutilă, lipsită de sens, dare e și primejdioasă.

— „Căci e lucru probat, că cu cât mai mult e prigonit omul pentru religia sa, cu atât el e mai întărit într'ansa”.

Cuvinte înțelepte

de Alex. Vlașuță,

Cărți, cărți pentru popor! Acolo e suflet care cere lumină. Acolo stau genii ascunse, gata să isbucnească asemenea izvorului, care așteaptă în stâncă uscată, lovitura de taiag a lui Moise. Acolo i puterea și viitorul nostru.

Cei răi pot avea noroc, numai cei buni pot fi fericiți.

Vieța, dacă nu mai poți face bine, nu mai are nici un preț și nici un înțeles.

Este o biruință mai presus de noi și de gălăgia deșertăciunilor noastre, e biruința faptelor bune, care trăiesc și luminează dincolo de viața din care au izvorât. Că tu, drumețul zilei care trece, vei gusta sau nu din rodul pomului pe care-l sădești, e un lucru de puțină însemnătate. Singurul fapt, în adevăr important, e ca pomul sădit de tine să rodească.

Sufletul egoistului închis, rece, întunecat, un fel de pivniță părăsită, în care toate câte trăiesc iau forme ciudate, grozave, respingătoare. Cum să cred că ar răsări acolo floarea cea mai însetată de soare: frageda floare a fericirii?

**Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la**

**Francisc
K e e s k é s**

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.